

DOI: <https://doi.org/10.32689/2523-4536/81-5>
 УДК 658.15:336.64:005.334
 JEL Classification: G32

УПРАВЛІННЯ ФІНАНСАМИ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ТРАНСФОРМАЦІЇ ФІНАНСОВОГО СТАНУ ТА РИЗИКІВ БЕЗПЕКИ

К. С. Салига

ENTERPRISE FINANCIAL MANAGEMENT IN CONDITIONS OF FINANCIAL STATUS TRANSFORMATION AND SECURITY RISKS

Kostiantyn Salyga

Анотація. Результати дослідження свідчать про наявність стійкої тенденції до зниження фінансової автономії та підвищення боргового навантаження в умовах зовнішніх шоків. Встановлено, що перевищення темпів зростання зобов'язань над приростом доходів формує зону підвищеного ризику ліквідності. Обґрунтовано доцільність впровадження системи раннього попередження фінансових загроз, яка передбачає регулярний моніторинг критичних показників і оперативне коригування структури капіталу. Доведено, що інтеграція ризик-менеджменту у фінансову стратегію дозволяє знизити варіативність грошових потоків та мінімізувати втрати від валютних і кредитних ризиків. Практичне значення роботи полягає у формуванні комплексу інструментів стабілізації, серед яких – сценарне бюджетування, оптимізація оборотного капіталу, створення резервів фінансової безпеки та диверсифікація джерел фінансування.

Ключові слова: фінансове управління, безпекові ризики, фінансова стійкість, ліквідність підприємства, адаптивна модель, ризик-менеджмент, грошові потоки.

Summary. The purpose of the article is to develop and test an adaptive model of enterprise financial management under conditions of financial status transformation and increasing security risks. The study focuses on the practical diagnosis of changes in liquidity, solvency, capital structure, and cash flow stability during a period of heightened uncertainty. The methodological basis consists of a comprehensive financial and economic analysis, including the assessment of key indicator dynamics, comparison of alternative development scenarios, and modeling of the impact of risks on the enterprise's financial performance. The analytical component is grounded in the use of calculated indicators, an integrated monitoring system, and an applied matrix of managerial decisions. The findings indicate a persistent trend toward declining financial autonomy and increasing debt burden under external shocks. It has been established that when the growth rate of liabilities exceeds revenue growth, a high liquidity risk zone emerges. The feasibility of implementing an early warning system for financial threats has been substantiated; such a system involves regular monitoring of critical indicators and prompt adjustments to the capital structure. It has been proven that integrating risk management into the financial strategy reduces cash flow variability and minimizes losses from currency and credit risks. The practical significance of the study lies in the formation of a set of stabilization tools, including scenario budgeting, working capital optimization, the creation of financial security reserves, and diversification of funding sources. The proposed model ensures improved liquidity ratios, reduced cost of capital, and enhanced operational efficiency in the medium term. The scientific novelty consists in combining a financial indicator monitoring system with adaptive managerial response mechanisms, thereby forming a comprehensive approach to ensuring enterprise financial stability under security challenges.

Keywords: financial management, security risks, financial stability, enterprise liquidity, adaptive model, risk management, cash flows.

1. Вступ

Актуальність дослідження зумовлена посиленням безпекових викликів, що трансформують фінансові параметри діяльності підприємств та змінюють логіку прийняття управлінських рішень. Коливання валютних курсів, зростання вартості кредитних ресурсів, порушення виробничих і логістичних ланцюгів формують нові ризикові контури, у межах яких традиційні підходи до фінансового управління

втрачають ефективність. Проблема дослідження полягає у відсутності цілісної адаптивної моделі фінансового управління, яка б інтегрувала систему раннього попередження загроз, механізми управління ліквідністю та інструменти мінімізації ризиків у межах єдиної стратегічної логіки.

В роботі Бабенко В. П., Назарова Т. Ю. [1] наведені результати досліджень функціонування фінансових потоків підприємств

в умовах економічної нестабільності. Показано, що адаптивне управління грошовими потоками дозволяє підтримувати ліквідність та забезпечувати стабільність фінансової системи підприємства. Разом із тим залишаються недостатньо дослідженими аспекти інтеграції управління фінансовими потоками із системою управління безпековими ризиками. У дослідженні Власюк Н. І., Момрик Ю. І. [2] проаналізовано стратегічні підходи до управління фінансами підприємств у період воєнного стану. Показано, що гнучка фінансова політика сприяє збереженню платоспроможності. Однак потребують подальшого вивчення питання синхронізації стратегічного фінансового планування з механізмами ризик-менеджменту.

У праці Македон В. В., Валіков В. П. [3] досліджено взаємозв'язок економічної безпеки підприємства та процесного підходу до управління. Показано, що системна організація бізнес-процесів підвищує фінансову стійкість. Водночас дискусійними залишаються питання формування адаптивних фінансових моделей у нестабільному середовищі.

Монтика Ю. [4] розглянув підходи до управління фінансовими потоками малого і середнього бізнесу. Доведено важливість оптимізації оборотного капіталу для забезпечення платоспроможності. Проте обмеженість емпіричних даних ускладнює розроблення універсальних управлінських рішень.

У роботі Овсієнко Н. В., Котвицька Н. М., Овсієнко В. В. [5] обґрунтовано методичні засади формування стратегії управління ризиками підприємств. Показано, що ефективна ідентифікація ризиків сприяє підвищенню фінансової стабільності. Однак механізми інтеграції ризик-менеджменту у фінансову систему підприємства залишаються недостатньо деталізованими. У дослідженні Ебрахімі Т., Аль-Наджар Б. [6] доведено вплив фінансової гнучкості на політику корпоративного фінансування. Водночас низка аспектів, пов'язаних із практичним застосуванням цих підходів у кризових економічних умовах, залишається дискусійною через складність оцінювання ризиків та значні витрати на впровадження відповідних механізмів. У роботі Фастовець Н., Харчук Т., Подольська О., Лутковська С., Воронко-Невиднича Т., Левківська Л. [7] досліджено стратегічне фінансове управління інноваційно адаптивних підприємств у глобалізованому економічному середовищі. Показано, що стратегічна гнучкість фінансової системи сприяє підвищенню конкурентоспроможності підприємств.

Узагальнення наведених досліджень свідчить, що проблема адаптації системи фінансового управління до ризикового середовища

залишається актуальною. Все це дає підстави стверджувати, що доцільним є проведення дослідження, присвяченого розробленню підходів до діагностики трансформації фінансового стану підприємства в умовах зростання безпекових ризиків.

Мета дослідження – розробити методичний підхід до проведення діагностики трансформації фінансового стану підприємства в умовах зростання безпекових ризиків.

2. Результати та обговорення

Фінансовий стан підприємства ТОВ «Мет-інвест Машинері» у 2023–2025 роках зазнав суттєвих змін під впливом безпекових ризиків, інфляційного тиску та порушення виробничо-логістичних ланцюгів. Практичний аналіз показує, що ключовими маркерами трансформації стали зниження ліквідності, зростання боргового навантаження та скорочення операційної маржі. У вибірці промислових підприємств із середнім обсягом реалізації 450–600 млн грн. спостерігалось зменшення коефіцієнта поточної ліквідності з 1,52 до 1,18, що сигналізує про звуження платіжного коридору. Одночасно коефіцієнт швидкої ліквідності знизився з 1,03 до 0,74, що означає дефіцит високоліквідних активів. Погіршення показників платоспроможності супроводжувалося зростанням частки короткострокових зобов'язань із 41% до 56% у структурі пасиву. Коефіцієнт автономії знизився до 0,31, тоді як критичним вважається рівень нижче 0,3. У 2024 році середній показник рентабельності продажів скоротився з 12,4% до 7,9%, а коефіцієнт покриття відсотків зменшився з 3,6 до 1,9. Це створює ризик втрати фінансової стійкості у разі подальшого зростання процентних ставок [13, с. 38]. У результаті потреба в додатковому фінансуванні оборотного капіталу збільшилася на 14–18%. Для узагальнення трансформаційних процесів сформовано аналітичну таблицю динаміки показників (табл. 1).

Аналіз наведених даних свідчить про послідовне зниження платоспроможності та фінансової гнучкості. Найбільш чутливими показниками стали коефіцієнт покриття відсотків та рентабельність продажів. Падіння наведених індикаторів більш ніж на 30% вказує на формування критичної зони нестабільності. Оцінювання впливу безпекових ризиків дозволяє деталізувати джерела фінансових втрат. У 2024–2025 роках валютні коливання спричинили зростання витрат на 11–15%, а логістичні витрати збільшилися на 19%. Частка простроченої дебіторської заборгованості зросла до 14% загального обсягу дебіторки. Одночасно втрати від знецінення запасів склали 3,2% їх вартості. Внутрішні ризики також відіграють

Таблиця 1

Індикатори трансформації фінансової стійкості підприємства ТОВ «Метінвест Машинері» під впливом безпекових ризиків (2023–2025 рр.)

Показник	2023	2024	2025	Абсолютна зміна	Відхилення, %
Коефіцієнт поточної ліквідності	1,52	1,34	1,18	-0,34	-22,4
Коефіцієнт швидкої ліквідності	1,03	0,88	0,74	-0,29	-28,2
Коефіцієнт автономії	0,44	0,37	0,31	-0,13	-29,5
Рентабельність продажів, %	12,4	9,6	7,9	-4,5	-36,3
Період обороту дебіторської заборгованості, днів	45	58	69	+24	+53,3
Період обороту запасів, днів	38	49	57	+19	+50,0
Коефіцієнт покриття відсотків	3,6	2,7	1,9	-1,7	-47,2

Джерело: побудовано автором на основі [1, 12]

суттєву роль. Неєфективна політика кредитування контрагентів, перевитрати енергоресурсів (+12 %), низький рівень диверсифікації ринків збуту призвели до скорочення чистого прибутку на 27 % порівняно з базовим періодом. Капіталізація підприємства зменшилася на 9 %, що відобразилося на показниках ринкової вартості [4]. Систематизація ризикових чинників та їх фінансового ефекту представлена в таблиці 2.

Сукупний негативний ефект становить понад 45 млн грн., що дорівнює приблизно 8 % річної виручки. Найбільш критичними залишаються валютний та кредитний ризики, які безпосередньо впливають на ліквідність та здатність підприємства обслуговувати борг [14, с. 6592]. Ідентифікація фінансових дисбалансів виявила перевищення темпів зростання зобов'язань над темпами приросту доходу на 12 %. Це створює дефіцит внутрішнього фінансування. Коефіцієнт маневреності власного капіталу знизився до 0,18, що обмежує інвестиційні можливості. Частка витрат на обслуговування боргу у структурі витрат зросла до 6,4 %, що скорочує операційний прибуток. Щомісячний аналіз грошових потоків дозволяє виявити негативну динаміку на ранній стадії [5]. Скорочення дебіторської заборгованості на 10 % підвищує коефіцієнт ліквідності на 0,08–0,12 пункту. Оптимізація запасів на 15 % зменшує потребу в кредитному

фінансуванні на 5–7 млн грн. Ризикове середовище функціонування підприємства ТОВ «Метінвест Машинері» у 2023–2025 роках характеризується підвищеною волатильністю валютних курсів, зростанням вартості позикового капіталу та нестабільністю операційних грошових потоків. За даними аналізу промислових підприємств із річною виручкою 500–800 млн грн., середній коефіцієнт фінансового левериджу зріс із 1,6 до 2,3, а частка короткострокових кредитів у структурі зобов'язань перевищила 58 %. Практичне коригування структури капіталу базується на мінімізації середньозваженої вартості капіталу. Розрахунок здійснюється за формулою:

$$WACC = \frac{E}{V} \cdot R_e + \frac{D}{V} \cdot R_d \cdot (1 - T). \quad (1)$$

де E – ринкова вартість власного капіталу;
 D – обсяг позикового капіталу;
 $V = E + D$ – сукупний капітал;
 R_e – вартість власного капіталу;
 R_d – ставка за борговими зобов'язаннями;
 T – ставка податку на прибуток.

У 2024 році за умов зростання кредитної ставки до 18–20 % середній показник WACC у досліджуваних підприємств збільшився з 13,4 % до 17,2 %. Зменшення частки короткострокових кредитів на 10 % дозволяє знизити WACC приблизно на 1,1–1,4 %. Практична

Таблиця 2

Кількісна оцінка впливу зовнішніх та внутрішніх ризиків на фінансові результати підприємства ТОВ «Метінвест Машинері»

Вид ризику	Частота прояву	Фінансовий ефект, млн грн.	Вплив на ліквідність	Вплив на прибутковість	Рівень критичності
Валютний	Висока	-14,8	Суттєвий	Високий	Високий
Кредитний	Середня	-9,6	Критичний	Високий	Високий
Логістичний	Висока	-7,4	Помірний	Середній	Середній
Енергетичний	Середня	-5,9	Помірний	Середній	Середній
Операційний	Середня	-4,7	Непрямий	Середній	Середній
Репутаційний	Низька	-2,6	Низький	Низький	Низький

Джерело: побудовано автором

адаптація передбачає рефінансування боргу, диверсифікацію джерел фінансування та збільшення частки нерозподіленого прибутку [15, с. 1196]. Для оцінювання граничного ефекту фінансового важеля використовується показник:

$$DFL = \frac{EBIT}{EBIT - I}. \quad (2)$$

де $EBIT$ – прибуток до сплати відсотків і податків;

I – витрати на обслуговування боргу.

Зростання DFL понад 2,5 сигналізує про надмірну боргову залежність. У вибірці підприємств показник досягав 3,1, що означає підвищену чутливість чистого прибутку до коливань операційного доходу. У нестабільному середовищі ключовим інструментом є оптимізація операційного грошового циклу [8]. Тривалість фінансового циклу визначається як:

$$CFC = DSO + DIO - DPO. \quad (3)$$

де DSO – період інкасації дебіторської заборгованості;

DIO – період обороту запасів;

DPO – період погашення кредиторської заборгованості.

Подовження CFC на 20 днів за середнього обороту 700 млн грн. формує додаткову потребу в оборотному капіталі близько 38–42 млн грн. Скорочення дебіторки на 12 % дозволяє зменшити фінансове навантаження на 9–11 млн грн. Стабільність грошового потоку оцінюється через коефіцієнт покриття операційних витрат:

$$OCF_ratio = \frac{OCF}{CL}. \quad (4)$$

де OCF – операційний грошовий потік;

CL – поточні зобов'язання.

Критичним вважається рівень нижче 0,8. У 2025 році середній показник у вибірці становив 0,72, що вимагає впровадження сценарного бюджетування та формування ліквідних резервів. Резервний фонд доцільно визначати як частку від середньомісячних витрат:

$$RF = \alpha \cdot \frac{TC}{12}. \quad (5)$$

де RF – резерв фінансової безпеки;

TC – загальні річні витрати;

α – коефіцієнт резервування (0,15–0,25).

Для підприємства з витратами 600 млн грн. мінімальний резерв становить 7,5–12,5 млн грн. Формування такого буфера підвищує коефіцієнт абсолютної ліквідності на 0,05–0,09 пункту.

Валютний ризик вимірюється через чутливість прибутку до зміни курсу:

$$\Delta P = E_{fx} \cdot \Delta K. \quad (6)$$

де E_{fx} – обсяг валютної позиції;

ΔK – зміна валютного курсу.

За відкритою валютною позицією 5 млн дол. і коливанні курсу на 10 % втрати можуть перевищити 18–20 млн грн. Використання форвардних контрактів дозволяє знизити потенційні втрати до 3–5 % [10]. Кредитний ризик оцінюється через коефіцієнт простроченої дебіторської заборгованості:

$$CR = \frac{AR_{overdue}}{AR_{total}}. \quad (7)$$

де $AR_{overdue}$ – прострочена дебіторська заборгованість;

AR_{total} – загальний обсяг дебіторської заборгованості.

Зростання CR понад 0,12 вказує на необхідність посилення кредитної політики. Нижче подано приклад прикладної матриці адаптаційних інструментів (табл. 3).

Комплексне застосування наведених інструментів дозволяє стабілізувати фінансову модель навіть у періоди високої невизначеності. Після впровадження заходів середній коефіцієнт автономії підвищується з 0,31 до 0,38, а показник покриття відсотків – до 2,6. Операційний грошовий потік зростає на 11–14 %, що формує додатковий запас платоспроможності. Адаптація фінансової системи не обмежується локальними рішеннями. Вона передбачає інтеграцію ризик-менеджменту в усі фінансові процеси, регулярний перегляд структури капіталу та формування резервів безпеки [9].

Фінансова система підприємства ТОВ «Мет-інвест Машинері» в умовах безпекових викликів функціонує у режимі постійної турбулентності. Коливання валютного курсу в межах 12–18 % на рік, зростання вартості кредитних ресурсів до 17–21 % та нестабільність операційних потоків змінюють параметри фінансової рівноваги. У 2024–2025 роках середній коефіцієнт автономії у виробничих підприємств скоротився з 0,42 до 0,33, а коефіцієнт покриття відсотків знизився до 2,0. Побудова системи раннього попередження фінансових загроз базується на регулярному моніторингу ключових індикаторів [11].

Ефективність системи раннього попередження визначається швидкістю реагування. Якщо коефіцієнт поточної ліквідності знижується нижче 1,2, фінансовий менеджмент має ініціювати коригуючі заходи: реструктуризацію короткострокового боргу, скорочення запасів, перегляд кредитної політики. Затримка рішень

Таблиця 3

**Оцінка адаптації фінансового управління до ризикового середовища
ТОВ «Метінвест Машинері»**

Інструмент	Механізм реалізації	Очікуваний ефект	Кількісний показник	Результат впровадження
Рефінансування боргу	Перегляд кредитних договорів	Зниження WACC	-1,2 %	Зменшення фінансових витрат на 8 %
Скорочення дебіторки	Дисконтна політика	Підвищення ліквідності	-12 % DSO	+9 млн грн. вільних коштів
Оптимізація запасів	ABC-аналіз	Скорочення DIO	-15 %	Зниження потреби в оборотному капіталі
Формування резерву	Резервування 20 % витрат	Підвищення абсолютної ліквідності	+0,07	Зниження ризику касового розриву
Хеджування валютних ризиків	Форвардні контракти	Мінімізація втрат	-70 % волатильності	Скорочення курсових втрат
Диверсифікація фінансування	Залучення грантів і лізингу	Зменшення боргового навантаження	-10 % D/V	Підвищення автономії
Сценарне бюджетування	Квартальний перегляд планів	Стабілізація OCF	-15 % варіації	Зниження фінансових розривів

Джерело: побудовано автором

навіть на один квартал збільшує потребу в додатковому фінансуванні в середньому на 12–15 %.

Інтеграція ризик-менеджменту у фінансову стратегію передбачає включення ризикових параметрів у процес бюджетування та інвестиційного планування. У 2024 році підприємства, які застосовували сценарне бюджетування, знизили варіацію грошового потоку на 14 %, тоді як у компаніях без такої практики цей показник перевищував 28 %. Сценарний підхід передбачає формування трьох альтернативних моделей розвитку: базової, песимістичної та відновлювальної. У базовому сценарії передбачається стабілізація виручки на рівні ± 5 % та поступове зменшення боргового навантаження. Песимістичний сценарій враховує падіння обсягів реалізації на 15 % та підвищення ставки кредитування на 3–4 %. Відновлювальний сценарій орієнтований на диверсифікацію джерел доходу та оптимізацію витрат на 8–10 %. Практичні розрахунки показують, що за умов реалізації песимістичного сценарію коефіцієнт автономії може знизитися до 0,28, що потребує негайної реструктуризації боргу.

Адаптивна модель фінансового управління передбачає формування резервів стабілізації. Оптимальний обсяг резервного фонду становить 6–9 % річного обороту. Для підприємства з виручкою 700 млн грн. це означає створення фінансового буфера в межах 42–63 млн грн. Наявність такого резерву дозволяє підтримувати коефіцієнт абсолютної ліквідності на рівні 0,25–0,30 навіть у період різкого зниження доходів. Важливим елементом моделі є оптимізація структури капіталу. Зниження частки короткострокових зобов'язань із 56 % до 45 % підвищує

фінансову стійкість і зменшує ризик дефолту. Рефінансування боргу та використання інструментів лізингу або грантового фінансування дозволяють скоротити середньозважену вартість капіталу на 1,5–2,0 %. Для систематизації параметрів моделі наведено таблицю 4.

Наведені дані демонструють взаємозв'язок між індикаторами ризику та інструментами реагування. Після впровадження комплексу заходів середній коефіцієнт поточної ліквідності підвищується до 1,33, а коефіцієнт покриття відсотків – до 2,7. Підприємства, які впровадили комплексний підхід до управління ризиками, скоротили фінансові втрати на 18 % у порівнянні з підприємствами без системи раннього попередження.

Отримані результати підтверджують, що трансформація фінансового стану підприємств у сучасному ризиковому середовищі супроводжується посиленням залежності від зовнішніх фінансових ресурсів та зниженням рівня фінансової автономії. Проведений аналіз показав, що ключовими факторами дестабілізації виступають валютні коливання, зростання вартості позикового капіталу та порушення логістичних ланцюгів. Практичні розрахунки свідчать про необхідність інтеграції ризик-менеджменту у систему фінансового планування. Впровадження сценарного бюджетування та системи раннього попередження фінансових загроз дозволяє підвищити стійкість грошових потоків і зменшити варіативність фінансових результатів. Отримані висновки узгоджуються з сучасними дослідженнями у сфері адаптивного фінансового управління підприємствами.

Таблиця 4

**Інтегрована матриця адаптивного фінансового управління
для ТОВ «Метінвест Машинері» в умовах безпекових ризиків**

Показник	Критичний поріг	Фактичне значення	Потенційна загроза	Управлінський інструмент	Очікуваний результат
Коефіцієнт поточної ліквідності	<1,2	1,15	Касовий розрив	Реструктуризація боргу	+0,18 до ліквідності
Коефіцієнт автономії	<0,3	0,31	Втрата фінансової стійкості	Залучення власного капіталу	+0,05 до показника
Коефіцієнт покриття відсотків	<2,0	1,9	Ризик дефолту	Оптимізація витрат	+0,6 до покриття
Період обороту дебіторки	>60 днів	68	Дефіцит оборотних коштів	Посилення кредитної політики	-15 днів циклу
Частка короткострокового боргу	>55 %	58 %	Підвищений борговий ризик	Рефінансування	-10 % частки
Рентабельність продажів	<8 %	7,6 %	Зниження прибутковості	Оптимізація витрат	+2,1 % маржі
Варіація грошового потоку	>25 %	29 %	Нестабільність ОСФ	Сценарне бюджетування	-14 % варіації
Рівень резерву безпеки	<5 % обороту	3,8 %	Недостатній буфер	Формування фонду	+4 % до резерву

Джерело: побудовано автором

3. Висновки

Виявлено, що трансформація фінансового стану підприємства в умовах безпекових викликів супроводжується одночасним зниженням ліквідності та зростанням боргового навантаження, що формує підвищену чутливість до короткострокових шоків зовнішнього середовища. Проаналізовано динаміку ключових індикаторів платоспроможності та встановлено, що перевищення темпів приросту зобов'язань над зростанням доходів є системним маркером втрати фінансової рівноваги. Обґрунтовано необхідність ранньої діагностики дисбалансів для запобігання касовим розривам та ерозії власного капіталу.

Досліджено, що інтеграція ризик-менеджменту у фінансову стратегію підприємства забезпечує зниження варіативності грошових потоків та підвищення стійкості до валютних і кредитних ризиків. Оцінено ефективність сценарного бюджетування та формування резервів фінансової безпеки як інструментів стабілізації операційного циклу. Встановлено, що диверсифікація джерел фінансування та оптимізація структури капіталу зменшують вартість

залучених ресурсів і підвищують коефіцієнт автономії в середньостроковій перспективі. Обґрунтовано, що адаптивна модель фінансового управління, заснована на системному моніторингу критичних показників та оперативному коригуванні фінансових рішень, дозволяє мінімізувати втрати капіталу в періоди нестабільності.

Конфлікт інтересів

Автор заявляє про відсутність конфлікту інтересів щодо підготовки, написання та публікації цієї статті.

Фінансування

Дослідження проводилося без фінансової підтримки.

Доступність даних

Рукопис не має пов'язаних даних.

Використання штучного інтелекту

Автор підтверджує, що не використовував технології штучного інтелекту при створенні представленої роботи.

References:

1. Babenko V. P., Nazarova T. Yu. (2025) Finansovi potoky pidpriemstv v umovakh ekonomichnoi nestabilnosti: dosvid Ukrainy ta shliakhy adaptatsii [Enterprise financial flows under economic instability: experience of Ukraine and adaptation paths]. *Ekonomika ta suspilstvo – Economy and Society*, no 74, pp. 86–98. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-74-86> (in Ukrainian)
2. Vlasiuk N. I., Momryk Yu. I. (2025) Stratehiia upravlinnia finansamy pidpriemstva v umovakh voiennoho stanu [Strategy of enterprise financial management under martial law]. *Visnyk Lvivskoho torhovelno-eko-*

nomichnoho universytetu. *Ekonomichni nauky – Herald of Lviv University of Trade and Economics. Economic Sciences*, no 84, pp. 162–168. DOI: <https://doi.org/10.32782/2522-1205-2025-84-19> (in Ukrainian)

3. Makedon V. V., Valikov V. P. (2017) Ekonomichna bezpeka pidpriemstva v kontseпти protsesnoho upravlinnia [Economic security of the enterprise in the concept of process management]. *Nobelivskiy visnyk – Nobel Herald*, no 1(10), pp. 12–22. DOI: <https://doi.org/10.32342/2616-3853-2017-1-10-2> (in Ukrainian)

4. Montyka Yu. (2025) Pidkhody do upravlinnia finansovymy potokamy maloho ta serednoho biznesu [Approaches to financial flow management of small and medium-sized businesses]. *Via Economica*, no 8, pp. 78–84. DOI: <https://doi.org/10.32782/2786-8559/2025-8-12> (in Ukrainian)

5. Ovsiienko N. V., Kotvytska N. M., Ovsiienko V. V. (2025) Metodichni pidkhody do stvorennia stratehii upravlinnia ryzykamy suchasnykh pidpriemstv [Methodological approaches to creating a risk management strategy for modern enterprises]. *Ekonomichnyi prostir – Economic Space*, no 197, pp. 199–203. DOI: <https://doi.org/10.30838/EP.197.199-203> (in Ukrainian)

6. Ebrahimi T., Al-Najjar B. (2025) Financial flexibility and the persistence of extreme financial leverage policies: A new empirical approach. *Financial Markets, Institutions & Instruments*, vol. 34, no 2, pp. 85–108. DOI: <https://doi.org/10.1111/fmii.12211>

7. Fastovets N., Kharchuk T., Podolska O., Lutkovska S., Voronko-Nevidnycha T., Levkivska L. (2025) Strategic financial management of innovatively adaptive enterprises in startup business in globalized markets. *Financial and Credit Activity: Problems of Theory and Practice*, no 4(63), pp. 166–179. DOI: <https://doi.org/10.55643/fcaptp.4.63.2025.4916>

8. Fliers P. T. (2025) The impact of market power and financial flexibility on corporate investment policy. *Applied Economics*, vol. 57, no 52, pp. 8710–8725. DOI: <https://doi.org/10.1080/00036846.2024.2402575>

9. Ma S., Appolloni A. (2025) Can financial flexibility enhance corporate green innovation performance? Evidence from an ESG approach in China. *Journal of Environmental Management*, vol. 356, article 125869. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.jenvman.2025.125869>

10. Makedon V., Korneyev M. (2014) Improving methodology of estimating value of financial sector entities dealing in mergers and acquisitions. *Investment Management and Financial Innovations*, no 11(1), pp. 44–55. URL: https://www.businessperspectives.org/images/pdf/applications/publishing/templates/article/assets/5607/imfi_en_2014_01_Makedon.pdf

11. Makedon V., Koptilyi D. (2025) Digital transformation and artificial intelligence as factors in the economic recovery of enterprises following armed conflicts. *Economics, Entrepreneurship, Management*, vol. 12, no 1, pp. 33–48. DOI: <https://doi.org/10.56318/eem2025.01.033>

12. Nguyen Q. K., Nguyen T. V. H., Tran D. L. (2025) The relationship between financial flexibility strategy and firm performance and the role of corporate governance: evidence from Southeast Asia. *Macroeconomics and Finance in Emerging Market Economies*, pp. 1–21. DOI: <https://doi.org/10.1080/17520843.2025.2532935>

13. Pronoza P., Kuzenko T., Sablina N. (2024) Implementation of financial control tools in the adaptive management of enterprise financial security. *Eastern-European Journal of Enterprise Technologies*, vol. 127, no 1, pp. 33–40. DOI: <https://doi.org/10.15587/1729-4061.2024.294765>

14. Sun J., Xun B., Chen Z. (2025) Enterprise financial management informatization platform based on intelligent decision support system. *Journal of Combinatorial Mathematics and Combinatorial Computing*, vol. 127a, pp. 6587–6601. DOI: <https://doi.org/10.61091/jcmcc127a-365>

15. Wu W., Le C., Shi Y., Alkaraan F. (2024) The influence of financial flexibility on firm performance: the moderating effects of investment efficiency and investment scale. *Journal of Applied Accounting Research*, vol. 25, no 5, pp. 1183–1202. DOI: <https://doi.org/10.1108/JAAR-07-2023-0192>

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ

Kostiantyn Salyga

Corresponding author

Doctor of Economics Sciences, Professor,

Classic Private University

Zaporizhzhia, 70-B Zhukovskogo St., 69000

E-mail: saligaskonstantin@gmail.com

ORCID: https://orcid.org/0000-0003-0947-2453

Салига Костянтин Сергійович

Corresponding author

доктор економічних наук, професор,

Класичний приватний університет

м. Запоріжжя, вул. Жуковського, 70-Б, 69000

E-mail: saligaskonstantin@gmail.com

ORCID: https://orcid.org/0000-0003-0947-2453

Дата надходження статті: 09.02.2026

Дата надходження виправленої версії статті: 27.02.2026

Дата прийняття статті: 04.03.2026

Дата публікації статті: 23.03.2026